

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΣΕ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑΣ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Τον περασμένο Μάρτιο γράφαμε: «... Η αρχική ελπίδα που έφερε η εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ και ο ενθουσιασμός για την «υπερήφανη» στάση που επέδειξε [...] έχουν ήδη μειωθεί και, αντίθετα, μεγαλώνει η ανησυχία των πολλών για το τι ακριβώς συμβαίνει...»

Δυστυχώς, αυτά, μέσα σε δυο μήνες μόλις, εξαερώθηκαν και όλοι πλέον αναμένουν, παθητικά οι περισσότεροι ακόμη, την καταιγίδα που μας ετοίμασαν όσοι ήσαν στο κόλπο και που τολμούν ακόμη να παριστάνουν ότι «διαπραγματεύονται σκληρά». Τώρα όλοι σχεδόν ξέρουν «**τι ακριβώς συμβαίνει**» και τι σημαίνει, στο πετσί τους, ο σύγχρονος ορισμός: «**πολιτική είναι η τέχνη να εξαπατάς τους λαούς**», χωρίς πάντως να επαληθεύεται, ακόμη, το «**παθός μαθός**»...

Δεν έχει ακόμη συνειδητοποιηθεί το τι βυσοδομείται στα βόρεια σύνορά μας (Αλβανία, Σκόπια), στα ανατολικά (Θράκη, Αιγαίο) και Κύπρο, δεν προβληματίζονται για τα γυμνάσια Ρώσων και Κινέζων(!) δίπλα μας ή για την «περίεργη» ανοχή στις αγριότητες των Τζιχαντιστών όχι μόνο στη Συρία..., γιατί αλλιώς θα είχε επικρατήσει πανικός...

Περνούν απαρατήρητα τα νέα ρεύματα σε Αγγλία, Γαλλία, Ιταλία, που νοιάζονται για τις χώρες τους κόντρα στα γερμανικά σχέδια ενοποίησης(!) της Ε.Ε., δηλ. επίσημης γερμανοποίησής της, την οποία σφόδρα επιθυμούν και οι εδώ εθελόδουλοι.

- Και η παρέα Τσίπρα «διαπραγματεύεται»!

Το γιγαντιαίο σκηνικό για αποδοχή της συμφωνίας, του «έντιμου» συμβιβασμού και «αμοιβαία επωφελούς», βεβαίως...

Η συμφωνία είναι ουσιαστικά έτοιμη από καιρό. Ο Τσίπρας και οι μνημένοι γύρω του συνεχίζουν επιτυχώς(!) την πορεία του ομόσταυλού τους Γιωργάκη, που όμως δεν πρόλαβε να εκτελέσει το δεύτερο σκέλος της, το κλείσιμο, κατά τις επιθυμίες των ΗΠΑ, όλων των εθνικών
(συνέχεια στη σελ. 2)

Περί Δημοψηφίσματος και άλλων

Το ενδεχόμενο διεξαγωγής δημοψηφίσματος, που ο Τσίπρας και τα κυβερνητικά και κομματικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ «απειλούν» δείχνει να απευθύνεται στο εξωτερικό, για να πεισθούν, δήθεν, αυτοί που καθορίζουν την ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική της Ε.Ε. και του ΔΝΤ ότι τις κυβερνητικές «κόκκινες γραμμές» τις επιδοκιμάζει η πλειοψηφία του ελληνικού λαού και, επομένως, δεν μπορεί να τις παραβούν στις διαπραγματεύσεις. Στην πραγματικότητα είναι ένα επικοινωνιακό τρικ, που απευθύνεται δευτερευόντως στα δικά τους στελέχη που λένε ότι δεν είναι διατεθειμένα να αποδεχθούν μεγάλους συμβιβασμούς, κυρίως, όμως, στην ελληνική κοινή γνώμη, για να δείξει ότι η κυβέρνηση παραμένει συνεπής στις διαπραγματευτικές της θέσεις.

Νομίζει έτσι η κυβερνητική ομάδα ότι με το πυροτέχνημα του δημοψηφίσματος, όπως και αυτό τώρα της μη πληρωμής της δόσης της 5^{ης} Ιουνίου στο ΔΝΤ, ως τον καλύτερο τρόπο αποπροσανατολισμού για να μη γνωρίζει στην πραγματικότητα ο ελληνικός λαός τι διαπραγματεύεται το Μαξίμου. Να ξεχνάει ότι τίποτα δεν έχει αλλάξει από τη μνημονιακή του καθημερινότητα και να τον προετοιμάζουν, με συνεχείς διαρροές, για τη νεομνημονιακή φοροκαταιγίδα που ετοιμάζουν.

Η γερμανοκρατούμενη Ευρωπαϊκή Ένωση δεν υπάρχει περίπτωση να αλλάξει τη δική της πάγια νεοφιλελεύθερη πολιτική, επειδή ένα μέλος της, που το κατέστησαν αδύναμο με τα μνημόνια, λέει ότι θέλει να διατηρήσει για τους πολίτες του ένα βιοτικό επίπεδο υψηλότερο από αυτό που

(συνέχεια στη σελ. 5)

ΣΥΝΟΛΟΣ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Τον Ιούνιο θα πραγματοποιηθεί η εξαμηνιαία τακτική σύνοδος των μελών του ΑΣΚΕ. Θα αναλυθεί η πολιτική κατάσταση, όπως διαμορφώνεται με τη λεόντεια «νέα συμφωνία», που είναι έτοιμη από καιρό. Θα επικυρωθούν (ή όχι) «θέσεις» που πάρθηκαν στο ενδιάμεσο διάστημα από την Ε.Ε. του ΑΣΚΕ, θα γίνει απολογισμός και προγραμματισμός για την επόμενη περίοδο.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ΣΕ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΤΑΓΓΙΛΙΑΣ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

μας θεμάτων, κάτι που θα το επιχειρήσει τώρα ο, ικανότερος, όντως, Αλέξης, αν προλάβει κι αυτός...

Το πρόβλημά τους δεν ήταν η συμφωνία, άλλοι, άλλωστε, την συνυπέγραψαν, αλλά πώς θα την «περάσουν» στον κόσμο, «δικό» τους και μη, που άλλα περίμεναν και άλλα, χειρότερα από αυτά των προηγούμενων, παρά τις «σκληρές διαπραγματεύσεις», τους έρχονται, και δευτερευόντως (έτσι πιστεύουν...) σε υπουργούς, βουλευτές και τα στελέχη τους, **που θα ήθελαν να μπορούν να «κυκλοφορούν» άφοβα ανά τας ρύμας και τας αγυιάς!**

Δύσκολο, πολύ δύσκολο. Ιδιαίτερα για τους δικούς τους, που ρητόρευαν ασύστολα παντού και προς όλους. **Έτσι αναγκάζονται να στήσουν σκηνικό τρόπον, κάτι σαν τους «τιτανικούς» και τους «γκρεμνούς» του ΠΑΣΟΚ, αλλά και λαμπερού θαυμασμού στα κατορθώματα των «διαπραγματευτών», κάτι σαν φαρσοκωμωδία της γιουροβίζιον(!), με μαγικά κόλπα όπως η «εξαφάνιση» του μνημονίου του Μπαλάφα ή η «εξαφάνιση» των «παράτυπων»(!) μεταναστών της μούσας της λαθρομετανάστευσης. Επιστρατεύτηκαν όλα τα ΜΜΕ με ακατάπαυστες «δημοσκοπήσεις», σχεδόν όλοι οι «δημοσιογράφοι» και «αναλυτές» (πώς να μείνουν ευρώ στα ταμεία με τόσα που ξοδεύουν...), που ωρύονται, μαζί με τους ισόβια «πρόθυμους» και με σημαιοφόρους τη γελοιότητα του «Ποταμιού» και, φυσικά, την αρχομανή Ντόρα, που δίνει πάλι εξετάσεις, εκεί που πρέπει, μήπως και..., για την ανάγκη υπογραφής, επιτέλους(!), της όποιας («καλύτερα μια κακή συμφωνία παρά μη συμφωνία»!!) συμφωνίας και υπερψηφισής της από όλους (!!!), και μάλιστα κρατώντας την αιδημόνως και αυστηρά κρυμμένη. **Το μέγα ζητούμενο, φυσικά, είναι να επιτύχουν να τους «σπρώχνουν» όλοι στη συμφωνία, ώστε να «υποκύψουν» στο... παλλαϊκό αίτημα και να έχουν οι άλλοι την ευθύνη για όσα θα ακολουθήσουν!!****

Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι, τελευταίως, τα δικά τους, πράγματι αριστερά, στελέχη, στα οποία αποβλέπουν οι απειλές για... δημοψήφισμα (χωρίς, βέβαια, να λένε ποιο θα ήταν το ερώτημα) ή εκλογές (με ποιο άραγε «αφήγημα»;) ή, το ακόμη χειρότερο, οι συντονισμένες προσωπικές απαξιώσεις, λοιδορίες και άλλα ακόμη πιο σοβαρά.

Τι τελικά θα γίνει

Κανείς, πραγματικά, δε μπορεί να είναι βέβαιος για το τι ακριβώς θα ακολουθήσει. Ο ορυμαγδός της έξαλλης και αδιάντροπης προπαγάνδισης πέτυχε, από το χειμώνα του 2011, να δαιμονοποιήσει την έξοδο από το ευρώ (και την Ε.Ε.) καθώς και όποια σκέψη για «ρήξη» με τους

δανειστές, καθιστώντας έτσι ουσιαστικά αδύνατη κάθε ουσιαστική διαπραγμάτευση. Το μόνο όπλο που απέμεινε ήταν η απειλή να μην μπορέσει να περάσει η όποια «συμφωνία» από τη Βουλή. Αυτό, ίσως, να είναι το ατού του Τσίπρα για μεγαλύτερη καθυστέρηση και μια νέα «ενδιάμεση» συμφωνία «παράτασης» του Μνημονίου για 3-4 μήνες, χωρίς φυσικά επικύρωση από τη Βουλή. Ακόμη, ανάλογα με τις αντιδράσεις, θα μπορούσε να δοθεί μια πρώτη δόση, με τα δύσκολα να έλθουν το φθινόπωρο, όμως η Γερμανία θα ήθελε να κλείσει το θέμα τώρα, έστω κι αν καταψηφιστεί από μέρους του ΣΥΡΙΖΑ (και των ΑΝΕΛ), ώστε να σχηματιστεί νέα κυβέρνηση με Τσίπρα, Ποτάμι, ΠΑΣΟΚ και ανοχή ΝΔ. **Για την ώρα αυτό φαντάζει απίθανο.**

Τελικά τη λύση θα δώσουν οι ΗΠΑ, αφού «συμμάζεψαν» τους Τσίπρα και Καμμένο, γιατί, λόγω απειρίας, δεν ερμήνευσαν σωστά την άδεια για πρωτοβουλίες τακτικής, υπερβαίνοντας τα όριά της..., γιατί βιάζονται να τακτοποιήσουν όλα τα θέματα της περιοχής, ακόμη κι αν «κάψουν» πρόωρα τον Τσίπρα, κάτι που ούτως ή άλλως θα συμβεί, αργά ή γρήγορα. Αλλωστε για διάδοχο έχουν ετοιμάσει, αν χρειαστεί, το ... Βαρουφάκη, που δηλώνει ότι δε βάζει την υπογραφή του σε συμφωνία που δεν έχει... μακροοικονομική προοπτική! **Θα ρισκάρουν να φέρουν τη συμφωνία στη Βουλή; Η απάντηση θα δοθεί σύντομα, γιατί με τα παιχνίδια τους τα περιθώρια τελείωσαν, αφού αποστράγγισαν τα πάντα, εκτός από τις καταθέσεις, ακόμη...**

Τι θα γίνει με τα άλλα κόμματα

Το πώς θα αντιδράσουν τα «αντιπολιτευτικά» κόμματα ενδιαφέρει μόνο, ως προς την όποια ονομασία έχουν μετά τις εκλογές, έτσι όπως έχουν καταντήσει, και το κατά πόσο οι όποιες αντιδράσεις θα επηρεάσουν το άμεσο πολιτικό σκηνικό:

Το ΠΑΣΟΚ έχει άλλα προβλήματα. Είναι αμφίβολη η επιβίωσή του και ανεξάρτητα από τους κινδύνους της όποιας απόφασης για την αντιμετώπιση της συμφωνίας, παρά τις κορόνες που εκτοξεύονται, ελάχιστα περιθώρια υπάρχουν ώστε να μην την ψηφίσει. Η Φώφη δήλωσε, άλλωστε, πως θα δεχθεί πίσω όλους τους Γεωργακικούς και, φυσικά, ο Γιώργος θα σπεύσει, αν χρειαστεί, να στηρίξει τους ομόσταυλους του.

Για το Ποτάμι δεν τίθεται θέμα. Θα υπερψηφίσει, δήλωσε, όποια κι αν είναι η συμφωνία!! Αν όμως, λέει, είναι πολύ κακή, θα την ψηφίσει μεν, θα ασκήσει δε έντονη κριτική... Σημεία των καιρών. Κανένα όριο στη γελοιότητα.

Αλλωστε επιθυμία της Γερμανίας είναι να συμμετάσχει στην κυβέρνηση, κι ο Μπόμπολας →

δισαισθάνεται πολλά έργα υποδομής, όπου και διαπρέπει!

Το ΚΚΕ δε συμμετέχει στα δρώμενα, θα παραμείνει εκτός παιγνίων, φτάνει να μην του απειλήσουν το πεφλημένο του ευρώ, προς μεγάλη έκπληξη των ... αμύητων. Αλλα, άλλωστε είναι τα πραγματικά του ενδιαφέροντα και μόνο επικουρικά ταλαιπωρεί τα μέλη και τους οπαδούς του με την κατά καιρους «επαναστατική» γυμναστική τους.

Η «Χρυσή Αυγή», φυσικά, θα καταψηφίσει, ώστε να κρατήσει κατά το δυνατό υψηλό το φρόνημα του κοινού της, τώρα μάλιστα που διεξάγεται η δίκη της και μάλιστα εξελισσόμενη σε φιάσκο.

Μένει τώρα η ΝΔ. Δύσκολα τα πράγματα.

Αναφύονται, καθημερινά, καινούριοι και απίθανοι «διάδοχοι», μια που όλες οι πρεσβείες και οι εντόπιοι μεγαλοεπιχειρηματίες βιάζονται να προωθήσουν τους δικούς τους, με πρώτη τη Ντόρα, που ξαναζωντάνεψε, πρόθυμη για όλα και προς όλους. Βιάστηκε.

Ο Σαμαράς, «δικαιωμένος», όπως νομίζει, από τις κυβερνητικές εξελίξεις, άρχισε σιγά-σιγά να επανέρχεται στο προσκήνιο, επωφελούμενος(!) από το ότι όλοι οι «αμαρτωλοί» από παντού του επιτίθενται δημιουργώντας έτσι ερωτηματικά για το τι πραγματικά σοβαρό τους στέκεται εμπόδιο...

Αν ήταν προσωπικά ικανότερος και με καλύτερο επιτελείο και αν καταφέρει να συντονίσει τους δικούς του, ώστε να περάσει αλώβητος από την κοινοβουλευτική ομάδα, θα μπορούσε με έξυπνους χειρισμούς για την ψήφιση ή όχι της συμφωνίας να αιφνιδιάσει, δυσάρεστα για τους μνηστήρες και τις επερχόμενες «λύσεις»...

Όλα, πάντως, θα κριθούν από τη στάση του Κ. Καραμανλή, που χαμογελάει αινιγματικά.

Εν τω μεταξύ οργιάζει

ο νεποτισμός, τρέχουν να προλάβουν

τα πολιτικά φρικιά

Εν τω μεταξύ, μέσα στον ορυμαγδό, την αγωνία και τη σύγχυση που προκαλεί η οργιαστική προπαγάνδισή του «έντιμου» συμβιβασμού(!), όλοι τους τρέχουν να προφτάσουν να περάσουν όλα τα παράλογα σχέδιά τους.

Οργιάζει ο νεποτισμός (nepos=ανεψιός, συγγενής... που διορίζεται, προφανώς «αξιοκρατικά») **και η ευνοιοκρατία** του διορισμού όλων των φίλων και των κομματικών.

Πέφτουν βροχή τα νομοσχέδια των φρικιών στην Παιδεία, με τα χειρότερα να έρχονται στα... βιβλία που ετοιμάζονται, στη Δικαιοσύνη, **στη Μεταναστευτική πολιτική**.

Ακόμη στην **Προστασία του Πολίτη**, από

όπου τα πάντα επιτρέπονται, εμπρησμοί και πυρπολήσεις, καταλήψεις, ξυλοδαρμοί, ληστεία και φόνοι.

Και ως επιστέγασμα της φρενίτιδας αυτής έρχεται στο **υπ. Εσωτερικών** η σπουδή να απονείμει την ελληνική υπηκοότητα σε εκατοντάδες χιλιάδες λαθρομετανάστες.

Τι άλλο μας περιμένει...;

Τα πράγματα ακόμη χειρότερα στα εθνικά θέματα

Οι Αμερικανοί βιάζονται έντονα να «διευθετήσουν» ό,τι δεν πρόφτασαν με το Γιωργάκη: **Οι Αλβανοί**, η νέα αγάπη των ΗΠΑ, με την υποδαύλιση και της Τουρκίας, εγείρουν απαιτήσεις και λόγο για το ελληνικό Ιόνιο(!) και αποθρασυνθέντες, τώρα με τον Τσίπρα, ονειρεύονται... την Ηπειρο(!), μια που κανένας δε μιλάει για τα αίσχη τους στη Βόρεια Ηπειρο.

Ο Γ.Γ. του ΝΑΤΟ αναφέρεται στα Σκόπια ως «Μακεδονία», ενώπιον του «εθνικιστή», κατά τους Συριζαίους, Καμμένου, Υπουργού Εθνικής(!) Αμυνας. Και ο απερχόμενος πρέσβης των ΗΠΑ δηλώνει ότι **το Κυπριακό ζήτημα δεν είναι πρόβλημα εισβολής και κατοχής**, εν όψει του νέου σχεδίου Ανάν, που «πρέπει να επιλυθεί μέχρι τέλος του 2015»(!), **με τον Υπ. Εξωτερικών** (του ΣΥΡΙΖΑ, που επευφημούσε το 1^ο σχέδιο Ανάν...), **να χαριεντίζεται**, τραγουδώντας και χορεύοντας με τον Τούρκο ομόλογό του, ενώ ταυτόχρονα οι Τούρκοι οργιάζουν στη Θράκη και το Αιγαίο.

Γιατί να μη θεωρούν οι μεγάλοι μας «φίλοι» ότι τώρα είναι **η μεγάλη ευκαιρία** για ένα ακόμη **«έντιμο και αμοιβαία επωφελή συμβιβασμό»!** «Συμβιβασμό» σε τι, αφού δε ζητούμε εμείς τίποτα ούτε για τη Βόρεια Ηπειρο, ούτε για τους εκδιωχθέντες 150.000 από την Πόλη, Ιμβρο και Τένεδο, ούτε τα 12 μίλια που δικαιούμαστε στα χωρικά μας ύδατα στο Αιγαίο, ούτε την απόσυρση των στρατευμάτων κατοχής στην Κύπρο και των παράνομων («έγκλημα κατά της ανθρωπότητας») εποίκων;

Τι λοιπόν πρέπει να γίνει

Σίγουρα όχι μόνο «Ο Θεός να βοηθήσει», βέβαια. Ομως, παρ' ολ'αυτά, πολλά μπορούν να γίνουν, έστω και μέσα στην οικονομική και κοινωνική αναστάτωση που σύντομα θα μεγαλώσει...

Ενημέρωση, Προετοιμασία, Οργάνωση και Πρωτοβουλίες, όπως επιβάλλει η Ελληνική Δημοκρατία και το Ελληνικό Σύνταγμα, για την Απελευθέρωση από την ξένη κατοχή. Σ'αυτά όλα συμμετέχει και το ΑΣΚΕ με όσες δυνάμεις διαθέτει για την ευόδωση αυτού του στόχου.

Το δημογραφικό μας πρόβλημα μέσα στην κρίση

Πριν από λίγα χρόνια, (προ κρίσης), γινόταν μεγάλη συζήτηση για το δημογραφικό πρόβλημα και τις επιπτώσεις του. Γήρανση του πληθυσμού, μείωση του ποσοστού των ελλήνων σε σχέση με τους αλλοεθνείς μετανάστες, πρόβλημα στα συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά ταμεία, ελάττωση της παραγωγικής ικανότητας των Ελλήνων λόγω μείωσης των νέων στις παραγωγικές ηλικίες. Περιέργως τον τελευταίο καιρό και πριν από τις εκλογές δεν ακουγόταν τίποτα από τους αρχηγούς των κομμάτων πλην των ANEL. Μήπως λύθηκε το πρόβλημα; Στη διπλανή Τουρκία ο Ερντογάν έκανε δηλώσεις και προτροπές στα νέα ζευγάρια, να αυξηθεί ο τουρκικός πληθυσμός! Τις ελληνικές κυβερνήσεις δεν τις απασχολεί το πρόβλημα; Η κρίση χτυπάει κατευθείαν στην καρδιά της ελληνικής οικογένειας. Η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ έκανε ό,τι τους υπαγόρευαν οι ξένοι και με τα μνημόνια τσάκισαν τους πολύτεκνους με τους φόρους και απαγόρευαν ουσιαστικά στους νέους να κάνουν οικογένεια με τη θηριώδη ανεργία και τα αντικίνητρα που θέσπισαν. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν παίρνει κανένα μέτρο για την ανακούφιση των πολυτέκνων και όσων επιθυμούν να τεκνοποιήσουν, αλλά προωθεί με απαράδεκτο τρόπο τη νομιμοποίηση και την απρόσκοπτη διαμονή των λαθρομεταναστών, που ομαδικά πλέον συρρέουν εδώ από την Ασία και την Αφρική. Έχουμε λάβει στο παρελθόν θέση για το πρόβλημα, σύμφωνα με την οποία πρέπει να ανακοπεί η είσοδός τους, διότι η Ελλάδα δεν μπορεί να τους απορροφήσει για πολλούς και προφανείς λόγους αφ' ενός, και αφ' ετέρου δεν πρέπει να δεχθεί την αλλοίωση της ταυτότητάς της.

Ο ελληνικός πληθυσμός γερνά

Το 1996 για πρώτη φορά οι θάνατοι ξεπέρασαν τις γεννήσεις κατά 22 άτομα. Το 2012 η διαφορά έφτασε τα 16.300 άτομα και συνεχώς μεγαλώνει. Ποιες είναι οι προοπτικές όταν η ανεργία στις αναπαραγωγικές ηλικίες (25 – 29 ετών), είναι πάνω από 50% και (30 – 44 ετών) κοντά στο 35%; Πώς μπορούν τα νέα παιδιά να κάνουν οικογένεια και παιδιά; Δεν είναι μόνο το κόστος του τοκετού. Με τα μνημόνια και τα νέα κοινωνικοοικονομικά δεδομένα, όλο και περισσότερα ζευγάρια αδυνατούν να ανταπεξέλθουν στα οικονομικά βάρη ενός παιδιού και η πολιτεία όχι μόνο δε βοηθάει τους γονείς, αλλά τους αντιμετωπίζει ως οικονομικά εύπορους και τα παιδιά ως τεκμήριο ευμάρειας και τους υποχρεώνει να πληρώνουν παραπάνω φόρους!

Οι δημόσιοι παιδικοί σταθμοί κλείνουν ή υπολειπονται και οι φοροαπαλλαγές σταματούν για τους γονείς. Τα οικογενειακά επιδόματα μειώνονται και η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σχεδόν εξα-

φανίστηκε. Πολλά ζευγάρια αναβάλλουν ή ακόμα και ακυρώνουν τα αρχικά τους σχέδια για να αποκτήσουν δεύτερο ή περισσότερα παιδιά, ενώ σε άλλες περιπτώσεις αυτή η ψυχολογική κατάσταση επιδρά αρνητικά στην γονιμότητά τους. Δεν είναι να απορεί κανείς γιατί μειώνεται συνεχώς ο ελληνικός πληθυσμός. Ο δείκτης γονιμότητας στις ελληνίδες είναι ο χαμηλότερος της Ευρώπης και κυμαίνεται κάτω από 1, ενώ για την αντικατάσταση απλά του πληθυσμού απαιτείται 2,1.

Κάθε χρόνο πραγματοποιούνται περισσότερες από 250.000 αμβλώσεις και διπλασιάστηκε το ποσοστό των παλίνδρομων κυήσεων. Ένας από τους βασικούς λόγους είναι ότι πολλές γυναίκες τεκνοποιούν σε μεγάλες ηλικίες, μετά τα 30 ή δεν τεκνοποιούν καθόλου. Η κρίση δε δημιούργησε, αλλά επέτεινε το ήδη τεράστιο πρόβλημα. Ο ετήσιος αριθμός γεννήσεων ανά 1000 κατοίκους από 30,8 που ήταν το 1931, έφτασε τώρα κάτω από το 9. Όσοι νέοι μας μπορούν, μεταναστεύουν και μεγαλώνει η πληγή. Τι μπορεί να γίνει; Όσο είμαστε δέσμιοι κάτω από την μπότα του νέου κατακτητή, ο λαός μας οδηγείται σε δημογραφικό εκφυλισμό.

Οι αμερικανοί και ευρωπαίοι «φίλοι» και «σύμμαχοι» προσβλέπουν σε αντικατάστασή μας από τους μουσουλμάνους μετανάστες, που κατά εκατοντάδες χιλιάδων λαθραία εισρέουν στη χώρα μας, αλλοιώνοντας την κοινωνική και εθνική μας ταυτότητα, τα ήθη και τα έθιμα, την πολιτισμική μας παράδοση, όπως κάποτε ονειρευόταν ο Κίσινγκερ και υλοποιεί σήμερα η κ. Χριστοδουλοπούλου. Συναφές με αυτό είναι η υπονόμευση του θεσμού του γάμου, δηλ. του θεσμού που προάγει την αναπαραγωγή της κοινωνίας μας, με την υπερπροβολή και προώθηση της νομιμοποίησης του γάμου μεταξύ ομοφύλων (επικαλούμενοι διάφοροι «προοδευτικοί», δήθεν, τα ανθρώπινα δικαιώματα). Με τον τρόπο αυτό επιδιώκεται να ανακοπεί η αναπαραγωγή και η κοινωνία να οδηγηθεί σε γήρανση και παρακμή για να στηρίζεται, κυρίως, στα παιδιά των μεταναστών με στόχο την πλήρη αλλοίωσή της.

Κάθε λαός δικαιούται να διατηρεί την ταυτότητά του και αυτό δεν έχει ίχνος εθνικισμού, ρατσισμού ή φυλετικής διάκρισης.

Η νεολαία της Ελλάδας έχει δικαίωμα να μπορεί να δημιουργεί οικογένειες και να μεγαλώνει νέες γενιές. Υποχρέωσή μας είναι να εξασφαλίσουμε τις προϋποθέσεις γι' αυτό, αγωνιζόμενοι για κοινωνική οικονομική και εθνική απελευθέρωση της πατρίδας μας απ' αυτή τη νέα κατοχή που μας έχουν επιβάλει με την Ε.Ε. και το γερμανικό ευρώ της, που δεν το αμφισβητούν δεξιοί και «αριστεροί» ευρωπαϊστές.

«ΑΡΙΣΤΕΡΟ» ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ**Με διαρροές μας προετοιμάζουν
για τα χειρότερα.**

Στην «τελική ευθεία» για «επικείμενη» συμφωνία διαρρέει συνεχώς το Μαξίμου, δηλ. ο Τσίπρας και οι περί αυτόν. Το νέο τους «αφήγημα» (αμερικανικός όρος της πολιτικής ορθότητας storytelling, που σημαίνει κατασκευή και ψέμα) είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει λαϊκή εντολή για ρήξη με την ευρωζώνη και επομένως θα πρέπει να κάνει έναν «έντιμο», πλην επώδυνο συμβιβασμό.

Διαρρέουν κείμενο της Κομισιόν σύμφωνα με το οποίο μέχρι τον Ιούνιο πρέπει να νομοθετήσουν πρόσθετα μέτρα 5 δις (!). Στο ίδιο κείμενο προβλέπεται να εφαρμοστούν το φθινόπωρο (Σεπτέμβριος - Οκτώβριος) οι «μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές» που θα περιλαμβάνονται στη λίστα του ΟΟΣΑ και είναι ήδη συμφωνημένες «μεταρρυθμίσεις» με τους ευρωπαίους, όπως η αλλαγή του ασφαλιστικού και των εργασιακών σχέσεων. Μεταξύ των μέτρων ύψους 5 δις. που πρέπει να ληφθούν είναι η «μεταρρύθμιση» του ΦΠΑ, δηλ. η δραστική αύξησή του, η αύξηση της έκτακτης εισφοράς στα προ μείωσης επίπεδα για εισοδήματα πάνω από 30.000 ευρώ, η διατήρηση του ΕΝΦΙΑ, η κατάργηση του αφορολόγητου των 12.000, η επανεξέταση της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος στα επικουρικά, η επανεξέταση του θέματος των συλλογικών συμβάσεων κ. α. Δηλ το «μάρμαρο» θα το πληρώσουν και πάλι τα «συνήθη υποζύγια» και όχι οι πλούσιοι, όπως μας κοροϊδεύουν, ιδιαίτερα με το ΦΠΑ, και τη νέα επέλαση στο ασφαλιστικό και στα εργασιακά.

Εν τω μεταξύ οι ιδιωτικοποιήσεις της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου προχωρούν κανονικά (λιμάνια, αεροδρόμια, Ελληνικό κ.λ.π.)

Διαρρέεται, επίσης (εφ. Δημοκρατία 20-5-2015 άρθρο Μ. Κοττάκη «Η πρόθυμη Αριστερά»), ότι μέσα στο σχέδιο συμφωνίας Ελλάδας-«θεσμών» περιέχεται και η θέσπιση του **Δημοσιονομικού Συμβουλίου**, μιας Ανεξάρτητης Αρχής μέσω της οποίας εκχωρείται εθνική, οικονομική κυριαρχία από ένα κράτος-μέλος στην Κομισιόν. «Από αυτά επωφελούνται η Ευρώπη (εννοεί την Ε.Ε.) και η Γερμανία. με τη θέσπιση Ομοσπονδιακού Κοινοβουλίου Ευρωζώνης, Ευρωπαϊού υπουργού Οικονομικών, Ευρωπαϊού υπουργού Εξωτερικών και εκλεγμένου προέδρου της Κομισιόν.<...> Η σύσταση Ανεξάρτητου Δημοσιονομικού Συμβουλίου σε συνδυασμό με την ανεξαρτησία των φορολογικών Αρχών ουσιαστικά αποτελεί την εγκατάσταση μιας ευρωπαϊκής τρόικα σε κάθε κράτος-μέλος.»

Φυσικά μια τέτοια εξέλιξη που θα καθιερώνει τη γερμανική παντοκρατορία στο χώρο της Ευρώπης θα συναντήσει την αντίδραση των ΗΠΑ, Βρετανίας, Γαλλίας και αυτό φαίνεται και στις εγχώριες πολιτικές κινήσεις.

Όπως ο «τρομοκρατημένος» κ. Βαρουφάκης που ξανάρχισε τον ορυμαγδό της προβοκατόρικης δημόσιας αμετροεπείας του προκαλώντας απορίες αν πρόκειται για μελετημένες κινήσεις πολιτικών βλέψεων αμερικανικής προέλευσης ή εκρήξεις ναρκισσισμού ή, το πιθανότερο, και τα δύο.

Ή όπως η ενίσχυση του ρόλου του φιλογάλλου Κ. Καραμανλή, που κατά την πρωθυπουργία του υπονομεύτηκε από τον αμερικανικό παράγοντα και τώρα φαίνεται να συμμαχεί.

Δυστυχώς για άλλη μια φορά η χώρα και ο ελληνικός λαός, όσο παραμένουμε στο ευρώ και την Ε.Ε., θυσιάζονται στο βωμό των ξένων συμφερόντων από δεξιούς και «αριστερούς» ευρωπαϊστές.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Περί Δημονηψίσματος και άλλων

επιτρέπουν οι σημερινές δυνατότητες της οικονομίας του με την προοπτική της ανάπτυξης εντός του ευρώ και της Ε.Ε. κάτι που είναι παραπάνω από ουτοπία. Είναι κοροϊδία. Αλλωστε η Γερμανία με το τρόπο αυτό θέλει η χώρα μας να καταστεί οιονεί αποικία της με τη σύμπραξη του αμερικανικού παράγοντα με το ΔΝΤ, εφ' όσον αυτός εξασφαλίζει τα δικά του γεωστρατηγικά συμφέροντα. Ο Σόιμπλε, μάλιστα, μας κοροϊδεύει προτρέποντας την κυβέρνηση να κάνει δημοψήφισμα, αντιλαμβανόμενος ότι δεν είναι πραγματική απειλή.

Ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-Ανεξάρτητων Ελλήνων εκφράζει την πλειοψηφία του Ελληνικού λαού ούτε τώρα το αμφισβητούν. Αλλά «Ο Αλέξης Τσίπρας έκανε ένα θεμελιώδες βήμα: αρχίζει να αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Όμως έχει ένα

πρόβλημα, πρέπει να εξηγήσει στους Έλληνες ψηφοφόρους πως ορισμένες από τις υποσχέσεις με τις οποίες κέρδισε τις εκλογές δε θα τηρηθούν» δηλώνει στην ισπανική εφημερίδα El Pais ο «φίλος μας» Ζαν Κλοντ Γιούνκερ, προσθέτοντας:

«Οι εκλογές δεν αλλάζουν τις συμφωνίες».

Είναι φανερό ότι ο Τσίπρας και οι περί αυτόν προεδρικοί θέλουν πάση θυσία να παραμείνουν στο γερμανικό ευρώ.

Όσον αφορά πάλι αυτούς που λένε ότι θα ανταχθούν σε μείζονος σημασίας συμβιβασμούς, η πολιτική εμπειρία, δυστυχώς, διδάσκει ότι η διατήρηση της εξουσίας είναι από μόνη της αρκετά δελεαστική, ώστε να μην την εγκαταλείψουν, όποιες συμφωνίες και αν γίνουν, όπως συνέβη και με τόσους «αριστερούς» του ΠΑΣΟΚ στο πρόσφατο παρελθόν. **Μακάρι να διαψευσθούμε.**

ΝΕΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Τέσσερις είναι οι βασικοί άξονες του νέου πολυνομοσχεδίου για την παιδεία στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Όμως τα τρέχοντα και χρόνια προβλήματα όχι μόνο δεν αντιμετωπίζονται, αλλά σε κάποιες περιπτώσεις χειροτερεύουν.

Ο ένας βασικός άξονας αφορά στο μεταβατικό σύστημα των πανελληνίων εξετάσεων, όπου εισάγεται το «μάθημα - μπαλάντέρ». Ο δεύτερος άξονας αφορά στον χαρακτήρα και τις διαδικασίες εισαγωγής στα Πρότυπα και Πειραματικά σχολεία, τα οποία διαχωρίζονται μεταξύ τους, ο τρίτος στην επιλογή των διευθυντών των σχολικών μονάδων, όπου εισάγεται για πρώτη φορά ως κριτήριο επιλογής η γνώμη του συλλόγου των διδασκόντων μέσω μυστικής ψηφοφορίας και καταργείται η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολείων, ο τέταρτος και πολύ σημαντικός, η αλλαγή τρόπου προαγωγής των μαθητών του Λυκείου με την επαναφορά του μέσου όρου 9,5 (ουσιαστικά καταργείται το «νέο λύκειο») και την κατάργηση της τράπεζας θεμάτων.

Για τις εισαγωγικές εξετάσεις εισάγεται το λεγόμενο «μάθημα - μπαλάντέρ», που διευρύνει την γκάμα των επιλογών για τους υποψήφιους σε 60 έως 140 σχολές. Το νέο σύστημα θα ισχύσει από το επόμενο ακαδημαϊκό έτος, δηλαδή από τις πανελλήνιες εξετάσεις του 2016, ενώ πρόθεση του υπουργείου είναι να ακολουθήσει διάλογος σε βάθος χρόνου ώστε να ισχύσει ένα νέο σύστημα από το 2018. Αν και δεν έχουμε δει το νέο σύστημα στην πράξη, (κάθε νέο δεν είναι κατ' ανάγκη καλό, ειδικά αν δεν έχει μελετηθεί και διαβουλευτεί), με αυτό, ουσιαστικά συνεχίζεται η παλιά πρακτική της επιλογής όχι από μια σειρά παραγόντων που διασφαλίζουν τους καλύτερους, αλλά με το αγχωτικό για γονείς και μαθητές σύστημα των εξετάσεων, αξιοκρατικό μεν, αλλά πηγή πολλών στρεβλώσεων και αδικιών.

Η αλλαγή του τρόπου εισαγωγής στα Πρότυπα και Πειραματικά σχολεία ήταν μία από τις πρώτες διακηρύξεις της νέας ηγεσίας του υπουργείου Παιδείας. (Με καταδίκη της αριστείας - ρετσινιάς). Τα περίπου 60 Πειραματικά και Πρότυπα σχολεία διαχωρίζονται μεταξύ τους, με τα πρώτα να επανέρχονται στον ρόλο των «δοκιμαστηρίων» σε ό,τι αφορά νέα βιβλία διδασκαλίας και αλλαγές στο αναλυτικό πρόγραμμα. Οι μαθητές στα Πειραματικά θα εισάγονται με κλήρωση, (πολύ σωστά, αρκεί να μην αποβάλλονται στη συνέχεια μαθητές λόγω επιλογής των καλύτερων), ώστε το δείγμα των μαθητών να είναι αντιπροσωπευτικό αφού θα καλύπτει όλο το φάσμα των μαθητικών

επιδόσεων.

Όμως τα Πρότυπα σχολεία διατηρούν τον τίτλο τους και τον χαρακτήρα τους δήθεν για ιστορικούς λόγους, οι οποίοι σαφώς εξυπηρετούν συγκεκριμένα συμφέροντα. Αυτό γίνεται προφανές, αν κάποιος μελετήσει τις τοποθεσίες λειτουργίας τους. Αν τα Πρότυπα λειτουργούν σε πολλές περιοχές χωρίς ταξικούς γεωγραφικούς ή κοινωνικούς αποκλεισμούς, με σαφή κριτήρια και διαφάνεια, θα μπορούσαν να προσφέρουν στην εκπαίδευση και στην κοινωνία.

Στο νομοσχέδιο περιλαμβάνονται και **ρυθμίσεις που αφορούν την επανίδρυση των καταργημένων ειδικοτήτων στα ΕΠΑ.Λ.** Το πρόβλημα όμως της τεχνικής εκπαίδευσης δεν είναι μόνο οι ειδικότητες, ίσως είναι το μικρότερο, αλλά η ελλιπής και ανεπαρκής λειτουργία τους. Τα βιβλία είναι απαρχαιωμένα και σε πολλές περιπτώσεις ανύπαρκτα, τα εργαστήρια χωρίς σύγχρονο εξοπλισμό, αλλά με παλιό και άχρηστο, τα προγράμματα σπουδών δεν καλύπτουν ούτε τις βασικές ανάγκες εκπαίδευσης των μαθητών, τα πτυχία είναι υποβαθμισμένα ουσιαστικά χωρίς αντίκρισμα. Τα Τεχνικά Λύκεια ΕΠΑΛ έχουν γίνει η αποθήκη των εντελώς αδύνατων μαθητών, που αδυνατούν να ανταποκριθούν στις στοιχειώδεις ανάγκες ενός Γενικού Λυκείου.

Η ζοφερή αυτή πραγματικότητα είναι γνωστή εδώ και χρόνια, αλλά οι εκάστοτε Υπουργοί Παιδείας δεν ασχολούνται, είτε διότι απαιτούνται μεγάλα κονδύλια είτε διότι οι απαιτήσεις της «αγοράς» είναι, εργάτες χωρίς προσόντα άρα και χωρίς ιδιαίτερες οικονομικές απολαβές. Η Τεχνική Εκπαίδευση θα έπρεπε να είναι η αιχμή του δόρατος μιας αναπτυσσόμενης τεχνολογικά και οικονομικά κοινωνίας. Αντί όμως γι' αυτό η νέα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ακολουθεί την ίδια τακτική αδιαφορίας και κινείται μόνο για την ικανοποίηση συνδικαλιστικών αιτημάτων και προεκλογικών υποσχέσεων.

Σε ό,τι αφορά τέλος την **επιλογή των διευθυντών των σχολικών μονάδων**, καταργείται η συνέντευξη, που άνοιγε παράθυρο σε αυθαίρετες επιλογές, και εισάγεται η αξιολόγηση του υποψηφίου από τον σύλλογο των διδασκόντων, η γνώμη των οποίων θα προσμετράται σε ποσοστό μέχρι 33% στην τελική επιλογή. Η νέα αυτή ρύθμιση έχει το πλεονέκτημα ότι κανείς άλλος δεν ξέρει καλύτερα τους υποψηφίους για τις ικανότητες, αδυναμίες και όρεξη για δουλειά, από τους συναδέλφους τους, που καθημερινά συγχρωτίζονται μαζί τους. Δημιουργείται βέβαια ο κίνδυνος της δημιουργίας

ομάδων και κλικών για την εκλογή.

Η επιλογή στελεχών με τα λεγόμενα μετρήσιμα κριτήρια και τη συνέντευξη οδήγησε σε επιλογές κομματικά προσκείμενων στις κυβερνητικές ως τώρα παρατάξεις. Η επιλογή ήταν αποτέλεσμα μια απαράδεκτης διαδικασίας αξιολόγησης των υποψηφίων από πρόσωπα που κατά τεκμήριο δεν είχαν τα προσόντα να κρίνουν τους υποψηφίους. Η κατοχή τίτλων (μεταπτυχιακών, διδακτορικών κλπ) δεν εξασφάλιζε την ικανότητα αυτών που τα είχαν σε σχέση με τους άλλους για την κατάληψη θέσης στελέχους. Ο κατέχων τίτλο δε σημαίνει αυτόματα πως είναι ικανότερος από εκείνον που δεν κατέχει.

Να λάβουμε υπόψη ακόμα πως πολλά μεταπτυχιακά ή διδακτορικά ουδόλως προσθέτουν ικανότητα στα αντικείμενα επιλογής, αφού είναι άσχετα με το πεδίο δράσης των υποψηφίων στελεχών. Τα στελέχη εκπαίδευσης που επιλέγονται μία φορά, χωρίς να αξιολογηθεί η δράση τους, επιμένουν να διεκδικούν μόρια για τη θητεία τους χωρίς ποτέ να έχει αξιολογηθεί αυτή. Από πού προκύπτει η ικανότητά τους έναντι άλλων που (με αδιαφανείς διαδικασίες δεν επιλέχτηκαν) να διοικήσουν επιτυχέστερα; Το μεγάλο κενό για τη δημοκρατική διοίκηση του σχολείου, είναι οι αρμοδιότητες του Συλλόγου Διδασκόντων, που καταργήθηκαν από τη ΝΔ επί πρωθυπουργίας Κ. Καραμανλή, και γι αυτό δεν υπάρχει αναφορά στο πολυνομοσχέδιο.

Για τις ρυθμίσεις στην Ανώτατη

Δόλια Δικαιοσύνη Ερημ Ελληνική Πολιτεία-Κοινωνία

Μια από τις ελάχιστες επιτυχίες κυβερνητικές τοποθετήσεις, εκ των υστέρων μάλιστα ως διορθωτική κίνηση για τις ανοησίες του Υπουργού Δικαιοσύνης (εκ των πολιτικών φρικιών του ΣΥΡΙΖΑ), είναι η πρόσφατη τοποθέτηση του έντιμου (όπως όλοι τον χαρακτηρίζουν) δικαστικού Δ. Παπαγγελόπουλου.

Καλώς, βέβαια, αν και δεν είναι αυτό το θέμα μας, αλλά απλή αφορμή. Όμως είναι πραγματικά θλιβερό να χρειάζεται το επίθετο έντιμος να συνοδεύει το ουσιαστικοποιημένο δικαστικός... Είναι ως να αποδεχόμαστε όλοι μας ότι η εντιμότητα σπανίζει και στους λειτουργούς της Δικαιοσύνης και, ίσως, μάλιστα να το θεωρούμε ως «φυσιολογικό» γεγονός, μη επιδεκτικό διόρθωσης! Και, φυσικά, αλίμονο στη χώρα και τη κοινωνία της που απλώνεται και εδραιώνεται μια τέτοια πεποίθηση. Αυτό θα σημαίνει όχι το προοίμιο, αλλά την αρχή της διάλυσής της, προς μεγάλη ικανοποίηση και ευκαιρίες για τους εσωτερικούς και, κυρίως, τους εξωτερικούς εχθρούς της, φανερούς και καλυμμένους...

Το Σεπτέμβριο του 2005, με αφορμή το

Εκπαίδευση θα υπάρξει άρθρο σε επόμενο φύλλο της «Ε».

Για άλλη μια φορά **η παιδεία γίνεται θύμα προχειρότητας, λαϊκισμού** και πειραματικών μεταρρυθμίσεων. Τα καίρια προβλήματα παραμένουν, (ανανέωση και βελτίωση βιβλίων, αναδιάρθρωση και εκσυγχρονισμός των προγραμμάτων σπουδών, μετεκπαίδευση και επιμόρφωση εκπαιδευτικών, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και της λειτουργίας των σχολείων και όλης της πυραμίδας της διοίκησης της εκπαίδευσης, χρηματοδότηση των εκπαιδευτικών αναγκών), και το βάρος επικεντρώνεται στην προώθηση – εισαγωγή των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, λες και αυτό είναι το διακύβευμα της μόρφωσης και της παιδείας των ελληνοπαίδων και ολόκληρου του ελληνικού λαού. Πολλά βιβλία είναι παλαιά και ξεπερασμένα, η ύλη και ο τρόπος διδασκαλίας δεν έχουν βελτιωθεί στις τελευταίες δεκαετίες, οι στόχοι της εκπαίδευσης δεν εξυπηρετούν τις μορφωτικές ανάγκες και τη διάπλαση-διαμόρφωση της ελληνικής νεολαίας, οι εκπαιδευτικοί οικονομικά υποβαθμισμένοι και κοινωνικά παραγκωνισμένοι, δεν επιμορφώνονται και δεν υποστηρίζονται στο δύσκολο λειτούργημά τους, τα κονδύλια για την παιδεία, μειωμένα λόγω της οικονομικής κρίσης είναι σαφώς ανεπαρκή και δεν καλύπτουν ούτε τις βασικές ανάγκες. **Δυστυχώς, πάλι, για την Παιδεία, δεν αντιμετωπίζονται τα πιο ουσιαστικά προβλήματά της.**

«σκάνδαλο» (σκάνδαλο σημαίνει κάτι που η κοινωνία το θεωρεί ακραία αντικοινωνική συμπεριφορά κορυφαίων μελών της και επομένως δεν ήταν ... σκάνδαλο!) του κυκλώματος των περιβόητων Καλούση, Ηλία κ.λπ ο τότε, νέος ακόμη, πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής δήλωσε: **«Παραλάβαμε Δικαιοσύνη διαβρωμένη από δικαστικά και παραδικαστικά κυκλώματα»!!** Τρομακτική επίσημη παραδοχή.

Αραγε τι θα έλεγε ότι «παρέδωσε»; Και τι να εννοούσε με το «παραδικαστικά»; εντόπια ή εξωχώρια, όταν ήδη γνωρίζουμε ότι και η Τρόικα απαίτησε(!) να μην εκδίδουν τα, κατώτερα συνήθως (γιατί για τα.. ανώτερα δεν τίθεται θέμα!), δικαστήρια αντιμνημονιακές αποφάσεις: όταν από τη μια «απονέμουν» εξοντωτικές ποινές σε ένα πολιτικό και ένα άρχοντα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τους Τσοχατζόπουλο, Παπαγεωργόπουλο, όπως τους ζήτησε η Τρόικα, ενώ κυκλοφορούν ανενόχλητοι χιλιάδες ακόμη χειρότεροι και μόνο που δεν απένειμαν.. παράσημα στον ανεκδιήγητο Γ. Παπακωνσταντίνου· όταν, όταν κ.λπ.

(συνέχεια στη σελ. 8)

(συνέχεια από τη σελ. 7)

Δόλια Δικαιοσύνη Ερμη Ελληνική Πολιτεία-Κοινωνία

Οι δικαστές προβάλλουν και υπόσχονται αυτοκάθαρση, μια που η Δικαστική εξουσία είναι, τυπικά τουλάχιστο, Ανεξάρτητη... Ουδέποτε, φυσικά, κατέστη δυνατή ουσιαστική αυτοκάθαρση σε καμία εξουσία ή λειτουργία, όπως δεν υπάρχει και πραγματική διάκριση εξουσιών, ιδιαίτερα ανάμεσα στην Νομοθετική και Εκτελεστική.

Το ζήτημα δεν είναι, φυσικά, απλό, δηλαδή

Ωστε έτσι, λοιπόν, μάγκες! Τώρα «πατριωτικό καθήκον» και «εθνική γραμμή»!!!

Για πολλά θα μπορούσε να κατηγορήσει κανείς το συνονθύλευμα του ΣΥΡΙΖΑ, ακόμη και της περιόδου του 4%, πάνω-κάτω, όμως δε μπορεί, επίσης, κανείς να μη «θαυμάσει» το θράσος και την περισσή αναίδειά τους των οποίων θα αποτελεί πλέον συνώνυμό τους!

«Πατριωτικό καθήκον», αναφωνεί η κ Βαλαβάνη, είναι να πληρώνουν όλοι τον ΕΝΦΙΑ, τα χαράτζια, τους φόρους και τα παντός είδους δασύματα, ενώ η ίδια και όλοι οι όμοιοί της πρωτοστατούσαν σε όλες τις μορφές του (ορθού, εν πολλοίς, όχι όμως τυφλά αντιπολιτευτικά...) κινήματος «Δεν πληρώνω». Όμως το «πατριωτικό» προϋποθέτει την ύπαρξη πατρίδας, με όρια και περιεχόμενο, έννοια και λέξη που καθυβρίζατε όλοι σας, κυρία μου, μέχρι και τις 25 Γενάρη 2015...

Στην «εθνική γραμμή» ζητά η κεντρική κυβερνητική καθοδήγηση να συμμορφώνονται όλα τα κυβερνητικά και κομματικά στελέχη κατά την, τετράμηνη ήδη, «διαπραγμάτευση» και όχι ο καθένας να διαλαλεί αλλ' αντ' άλλων. Ορθό επίσης, ίσως. Όμως το «εθνική» προϋπόθεση την ύπαρξη έθνους, έννοια και λέξη κατάρατη για τους Συριζαίους, με αρκετές, ίσως, εξαιρέσεις, ελπίζουμε...

Ίσως στο ΣΥΡΙΖΑ να θυμήθηκαν τι έκαμε για τα χρόνια του πολέμου ο Στάλιν, όταν μπροστά στη Γερμανική λαίλαπα, κάλεσε τους Ρώσους να αγωνιστούν για τη μεγάλη μητέρα-πατρίδα και αμέσως μετά την ξέχασε...

Μια «ωραία» προπαγάνδα

Αφού μας «έπεισε» παραπάνω ο ποιητής (και μάλιστα δεξιός) ότι όλοι θα ψηφίσουν τη συμφωνία, επιλέγει απειλητικά: «[...] Τώρα, αν επικρατήσουν άλλες μέθοδοι για να διασπαστεί ο ΣΥΡΙΖΑ, να γίνουν οι αποστάτες βουλευτές 30 (που λένε και οι ξένοι) αυτό δεν το ξέρω, είναι μακράν του οπτικού μου πεδίου. Αν συμβούν, πάντως, θα κάνουν τον Τσίπρα μύθο για πολλές δεκαετίες». Ναι! Όπως έκαναν οι διαφωνήσαντες μύθο το Γιωργάκη και οι ανάλογοι το Σαμαρά!!!

εύκολα αντιμετωπίσιμο, ειδικότερα στην Ελλάδα, όπου τίποτα δεν πηγαίνει καλά στη δημόσια και, εν πολλοίς, την ιδιωτική ζωή της χώρας. Όμως, εν' όψει και της έναρξης των συζητήσεων για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, πολλά θα μπορούσαν να θεσπιστούν, τουλάχιστον στο επίπεδο της αυστηρής τήρησης των προσχημάτων, οπότε θα διασώζεται και μεγάλο μέρος της ουσίας, **οπότε και θα επανέλθουμε.**

Και ξαφνικά να κι ο Κόκκαλης, ξανά

Είδε φως κι άνοιξε την πόρτα για να μπει. Ο Σωκράτης Κόκκαλης μετά από αρκετή περίοδο σιγής ασυρμάτου, ο γνωστός «εθνικός προμηθευτής» (όλων των πρόθυμων...) και για σειρά ετών κατηγορούμενος, γνωστός ως «Κρόκους», για μύρια όσα (ως και κατασκοπία!), εγκαταλείπει το σοφον «λαγός την φτέρην έσειεν, κακόν της κεφαλής του» και επιχειρεί να επανέλθει εις το «επιχειρείν» με το ελληνικό δημόσιο!

Μετά την εκποίηση (στα πλαίσια των ιδιωτικοποιήσεων, τις οποίες, τώρα, σέβεται «απολύτως» και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ...) του χρυσοφόρου ΟΠΑΠ στο Μελισσανίδη και ένα Τσέχικο(!) επενδυτικό fund, ο Σ.Κ. νοσταλγώντας τα μυθικά του κέρδη, έκανε μια περιέργη πρόταση στην κυβέρνηση:

Η ύπαρξη του ΟΠΑΠ δεν αποκλείει τη δημιουργία άλλου «κυβερνητικού» ανάλογου με άλλα στοιχήματα, λαχεία κ.λπ, το οποίο να παραχωρηθεί σε ιδιώτη πάλι, ευελπιστώντας ότι θα καταλήξει σε αυτόν, και μάλιστα με την υποχρέωση να αναλάβει όλα τα ενδεχόμενα δικαστικά έξοδα, αποζημιώσεις κ.λπ που πιθανόν να υπάρξουν ως αντίδραση των τωρινών ιδιοκτητών του ΟΠΑΠ!!! Αλλωστε η ελεύθερη αγορά(!) μας το χτύπημα (!) των μονοπωλίων της Ε.Ε. όχι μόνο θα το επιτρέπει, αλλά και θα το επιβάλλει!!

Αναμένονται οι εξελίξεις. Αν ευοδωθούν, δεν αποκλείεται να προτείνει να... φτιάξει και νέα(!) αεροδρόμια και... λιμάνια, στη θέση αυτών που θα... αποκρατικοποιηθούν (ταλαίπωρε Λαφαζάνη...). Μ' αυτόν όλα να τα περιμένει κανείς.

Προφανώς(!) θα έχει γίνει λάθος.

Διέρρευσε ότι όσοι έβγαλαν έξω αδήλωτα χρήματα θα φορολογηθούν με 15% και όσοι τα άφησαν εδώ, με 30%! Προφανώς θα ισχύει το αντίθετο!

Το ίδιο προφανώς θα ισχύει και για τις αντικειμενικές αξίες (και τον ΕΝΦΙΑ) στις πλούσιες περιοχές, που μειώνονται, και αυξάνονται ή παραμένουν ίδιες στις δυτικές, φτωχές, συνοικίες. Διαφορετικά θα ήταν αδιανόητο...